

и да тръгне съ нея изъ града. Въ древно-
 стъта, на окултнитѣ ученици сж давали та-
 кава задача. Докато е на физическия свѣтъ,
 човѣкъ трѣбва да пази свѣщъта си, да не
 изгасне. Обаче, въ духовния свѣтъ, дето нѣ-
 щата ставатъ бързо, свѣщъта, огънятъ трѣб-
 ва да изгасва и отново да се запалва. Да из-
 гасишъ една свѣщъ на физическия свѣтъ,
 това значи да я умъртвишъ. Щомъ я умърт-
 вишъ, ти ще усѣтишъ нейната миризма. Богъ
 никога не изгасва своитѣ свѣщи: звездитѣ,
 луната, слънцето. Тѣ горятъ вѣчно и услуж-
 ватъ на човѣчеството.

Съвременнитѣ учени разискватъ върху
 въпроса, колко милиона години още слънце-
 то ще изпраща свѣтлината си на земята, но
 това е външенъ въпросъ. Слънцето никога
 не може да изгасне. Що се отнася до огъня,
 който хората палятъ, може да се говори за
 изгасване. Достатъчно е да се полѣе отгоре
 съ малко вода, за да изгасне. Тѣй щото, во-
 дата е единъ отъ елементитѣ за гасене на
 огъня. Гасенето на огъня съ вода предста-
 вя практически методъ за работа. Много ме-
 тоди има за работа, но, като ученици, вие
 трѣбва да знаете, какви методи трѣбва да
 употребявате при всички специални случаи
 въ живота си. Нѣкои хора не подозиратъ, че
 за всѣки день е опредѣлена специална про-
 грама, която трѣбва да изпълнятъ. Тѣ ста-
 ватъ, лѣгатъ, обличатъ се, ходятъ по раз-
 ходки, по работа и все очакватъ нѣщо ново.